

Wat gebeurde er in Bergamo? (kolom 14)

Bergamo, maart 2020. Legertrucks met doodskisten blijven in kolonnes af en aan rijden. Ambulances met loeiende sirenes zijn overal. De straten zijn verder uitgestorven. In ziekenhuizen lopen mensen met witte pakken, mondklappers en gezichtsbescherming. Mortuaria staan vol doodskisten. Vele pagina's overlijdensberichten in de kranten. Stoepen en straten worden gedesinfecteerd. Er is iets verschrikkelijks aan de hand. Iets dat we nooit eerder hebben gezien, iets wat niemand heeft kunnen voorspellen, veel erger dan de jaarlijkse griep. Bergamo is het hart van de uitbraak van een nieuw virus. Elke dag honderden doden. De beelden gaan de hele wereld over, begeleid door onheilsmuziek en oplopende dodencijfers.

Deze, en soortgelijke beelden uit New York, leidden in maart tot wereldwijde angst en paniek. Met deze beelden werd de ernst van de coronapandemie in het bewustzijn van zowat de hele mensheid gegrift. We zijn nu acht maanden verder. De pandemie is nog steeds niet voorbij. Nog steeds leven grote delen van de bevolking in angst. Toch weten we intussen veel meer. De beeldvorming van maart is toe aan een kritische herziening. Vele onderzoeken hebben intussen aangetoond dat de nieuwe ziekte, Covid-19, vergelijkbaar is met de griep. Het nieuwe virus, SarsCov-2, blijkt niet nieuw te zijn, noch zijn de dodelijkheid en besmettelijkheid daarvan erger dan van het griepvirus; misschien zijn ze wel minder erg. Ook was men heel goed op de hoogte van de mogelijkheid dat dergelijke "pandemieën" zich kunnen voordoen. Op 18 oktober 2019 vond in New York het zogenoemde Event 201 plaats. Tijdens deze rondetafelconferentie werd door de relevante internationale partijen de respons onderzocht op een gefingeerde pandemie. Ook voorafgaand aan deze simulatie waren er oefeningen en werkelijke uitbraken. Op grond van deze oefeningen en uitbraken hadden de juiste voorbereidingen kunnen worden getroffen om de pandemie van dit jaar naar behoren tegemoet te treden. Helaas is dat allemaal niet gebeurd. In plaats van bijvoorbeeld de zorg op te schalen, is die juist uitgefaseerd. Dat rechtvaardigt eens te meer de vraag wat er in maart en april precies gebeurde in Bergamo en New York. De onthutsende conclusie daarbij luidt dan dat ongeveer alles wat ons door de media werd voorgeschoteld onjuist is.

Laat ik vooropstellen dat alle menselijk lijden te betreuren valt. Dat geldt zeker ook voor Bergamo begin dit jaar. De vraag is niet óf er mensen zijn gestorven, maar hoe dit gebeurde en waarom, en vooral wat de rol van de media daarbij was. In de eerste plaats moeten we dan constateren dat die media angst en

paniek hebben gezaaid in plaats van dat te voorkomen. Dat zou daaruit verklaard kunnen worden dat media nu eenmaal op sensatie zijn belust. Maar vanuit het perspectief van nationale en internationale veiligheid is dit geen afdoende verklaring. Elke reddingswerker weet dat in geval van rampen alles op alles moet worden gezet om de kalmte te bewaren. Het tegenovergestelde is hier gebeurd. Werkelijk alles is uit de kast gehaald om paniek te zaaien.

Eind maart had de Italiaanse topvirologe Maria Rita Gismondo, verbonden aan het Milanees instituut voor biomedische en klinische wetenschappen, de Italiaanse minister van gezondheidszaken al dringend opgeroepen "geen cijfers over SarsCov-2 infecties en doden te publiceren", omdat "deze gegevens vanuit wetenschappelijk oogpunt betekenisloos zijn". Op dat vroege moment in de crisis stelde zij ook al expliciet dat de test die voor het meten van deze infecties wordt gebruikt "onbetrouwbaar" is en de testresultaten niet alleen kunnen, maar in feite ook daadwerkelijk worden gemanipuleerd. Met deze testresultaten wordt de burgers een onjuist beeld voorgehouden. Op 7 juli beschrijft zij de situatie terugblikkend als "een psychologische pandemie" en "een wereldwijde paniekstrategie". Zij vertelt dat lege ambulances van haar ziekenhuis op verzoek van de autoriteiten met zwaailichten door de straten van Milaan heen en weer scheurden. Een verantwoordelijke kolonel had haar ook bevestigd dat de kolonne legertrucs die in maart de hele wereld schokte geen enkel lijk vervoerde.

In Italië waren de mortaliteitscijfers dit jaar niet anders dan in andere jaren. Dat geldt zelfs voor de noordelijke regio Lombardije. Er waren maar twee provincies waar het dit jaar echt anders was: Bergamo en Brescia, samen goed voor minder dan een kwart van de inwoners van Lombardije. Daarvoor zijn redenen. Om te beginnen bestond hier n.a.v. een publiekscampagne een zeer hoge graad van griepvaccinatie. Nu heeft wetenschappelijk onderzoek aangetoond dat deze griepvaccinatie mensen 35 procent ontvankelijker maakt voor Covid-19. Vervolgens was het zo dat er in Lombardije sinds 8 maart een justitiële verordening bestond om overlevenden van IC's over te plaatsen naar verzorgingshuizen. We weten nu dat ouderen ontvankelijker zijn voor Covid-19. Door die verplaatsing werden veel ouderen ziek. Velen daarvan stierven. Dergelijke foutieve verplaatsingen werden ook in New York uitgevoerd.

Behalve deze twee factoren bericht de Milanese arts, journalist en schrijver Dr. Luca Speciani, voorzitter van de vereniging voor artsen en voeding (AMPAS), nog over diverse foutieve medicaties, diagnoses en behandelingen die vooral financieel en politiek waren gemotiveerd en niet medisch. Zo heeft het gebruik

van antibiotica mensen extra belast. Er werden dure en onwerkzame medicijnen voorgeschreven (ritonavir en tocilizumab) in plaats van goedkope en effectieve (veperin). Er werden longproblemen gediagnosticeerd in plaats van intravasculaire trombofilie. Een werkzame therapie van Dr. Giuseppe di Donno uit Mantua werd verboden en gecensureerd door politiek en media. Zelfs de politie kwam er aan te pas. In Mantua, dat grenst aan Brescia, stierf echter niemand aan het virus. Ook het werkzame hydroxychloroquine, al 65 jaar een erkend medicijn tegen malaria, werd van overheidswege verboden. Tot overmaat van ramp werden er op de piek van de pandemie ongeveer 5000 mensen beademd met apparaten van 20.000 euro per stuk, terwijl de kans op overleven van hoogbejaarden bij dergelijke beademing zeer gering is. Dit was absoluut een verkeerde behandeling die ook in New York werd toegepast. Toen men stopte met de beademing was de paniek voorbij.

Bij de paniekcijfers moet verder worden bedacht dat veel doden onterecht aan Covid-19 werden toegeschreven. Het was ook al snel duidelijk dat de gemiddelde leeftijd van de overledenen boven de 80 lag en dat dezen vrijwel allemaal één of meer ernstige onderliggende aandoeningen hadden (co-morbiditeiten). Bovendien werd er een financiële stimulus uitgekeerd voor elke registratie van Covid-19 op de overlijdensacte. Er zijn dit jaar in Italië tenslotte, net als in Nederland en Duitsland, nauwelijks griepdoden gerapporteerd, waardoor het aantal Covid-19 doden vermoedelijk veel lager was dan gemeld.

In New York, de andere mondiale brandhaard, speelde een aantal van dezelfde misstanden. Vele details werden onthuld door de reizende verpleegster Erin Marie Olszewski, die in het geheim opnamen maakte in Elmhurst, Queens, het epicenter van de crisis in New York. Er zou gebruik zijn gemaakt van tenten en parkeerplaatsen omdat de ziekenhuizen overbevolkt waren. Ooggetuigen spreken dit echter tegen. Feit is dat van de duizend bedden op het ziekenhuisschip dat president Trump had geregeld, er op het hoogtepunt slechts 79 werden gebruikt. Veel ziekenhuizen in New York waren gesloten. Tot overmaat van ramp werd alle aandacht gericht op het Hart-eiland, waar coronadoden zouden zijn bijgezet in een massagraf. Die berichtgeving was vals. Op dit eiland zijn sinds 1869 meer dan een miljoen doden bijgezet. Wekelijks worden daar nieuwe doden aan toegevoegd, altijd mensen waarvoor zich geen nabestaanden melden.

Het is moeilijk om al dit soort berichtgeving anders te duiden dan als bedrog. Bedrog om angst en paniek te creëren, en bedrog om problemen te creëren. Dit bedrog wordt nog eens ondersteund door het feit dat virussen zich niet aan

lands- of provinciegrenzen houden. Toch is dat wat we moeten constateren. Er waren in feite maar een paar echte brandhaarden, als die al zo genoemd mogen worden. Daarbij staken Bergamo en New York boven alles uit. Maar als de problemen daar werkelijk werden veroorzaakt door een virus, dan zou je deze problemen ook op vele andere plaatsen verwachten.

En het bedrog gaat maar door. In juli is vermoedelijk al meer dan een derde van de bevolking in contact geweest met het virus. Er is dus al een hoge mate van immuniteit bereikt, maar daarover berichten de media niet. Om de paniek te voeden worden aantallen doden nu vervangen door positieve testuitslagen. Tegelijkertijd wordt echter het aantal tests opgevoerd. Men zou daarom over percentages moeten spreken. Dat gebeurt niet. Telkens zijn het de absolute getallen die breed worden uitgemeten in de media. Men spreekt bovendien ten onrechte over "gevallen", "besmettingen" en zelfs "zieken". Dat zou vervolgens verdere ongefundeerde maatregelen door de politiek rechtvaardigen. En de mensen gaan braaf mee, nog steeds onder de indruk van de leugens uit maart en april.